

שולחן עגול צרכי נשים בעת הקורונה

סיכום מפגש שלישי – 30 באפריל 2020

Page | 1

- **איריס פלורנטין, סמנכ"לית בכירה, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – אנו פותחים את השולחן בצל רצח נוסף, אלו ימים ושעות עצובות. אני מוכרחה להשתתף באבלם של הילדים והמשפחות. כל המשרדים עושים מאמץ גדול להגיע לנשים למשפחות ולסייע. יצאנו לדרך עם קו 118 גם שמאפשר פנייה אנונימית כרגיל, גם מאפשר פנייה שקטה ב-SMS ונרחיב לכל השפות בימים הקרובים. אנחנו גם יוצאים לדרך עם קו ייחודי לגברים שיאפשר להם לבוא דקה קודם. והיום בערב אני מאמינה שייצא קמפיין נוסף לטלוויזיה בשם הוועדה הבין משרדית שבתוכה יש יותר מ-12 משרדי ממשלה, שבאמת עושים הרבה מאוד עבודה בחודש של הקורונה ובכלל.
- בנוסף לקמפיין בטלוויזיה ייצא קמפיין מאוד גדול במדיה החברתית בשפות שונות וגם נתאים את הבאנר שלנו או את הדף שעולה כאשר מחפשים באינטרנט אלימות במשפחה. כל הגופים עושים את המאמץ לעשות את העבודה ולפתוח את השירותים, 100% מהשירותים שלנו פתוחים.
- ביום ראשון נפתח את המקלט הנוסף לנשים מבודדות. אנו פתוחים ליוזמות ולתוכניות עם עמותות. כך שאם עולים צרכים או עולים רעיונות ודברים שלא חשבנו עליהם ורוצים לעשות אותם, אז תפנו אלינו. אנחנו כבר פתחנו את התת-ועדה בנושאים דיגיטליים – 'דיגיטציה באלימות'. את הוועדה תנהל ז'ניה וכבר יש יותר מ-12 רשומים שיעסקו במלאכה. כך שנוכל להפעיל ועדה גדולה שתציף את הרעיונות ותעשה סדר עדיפויות עם מה מתחילים. לצד זאת תהיה ועדה אופרטיבית בתוך הוועדה, שתצלול ותעשה את העבודה כדי להפעיל את הדברים. שני דברים כרגע כבר קיימים על השולחן: (1) אנשים אצלנו כבר פיתחו שאלון אנונימי לנשים שרוצות לזהות את עצמן כנשים בסיכון לאלימות. השאלון יחובר לקו 118 כך שיהיה אפשר לעשות קישור ופנייה מידית. יהיה שאלון נוסף שיפנה לשנים ולמשפחות שנמצאות בקשר. (2) בנוסף נצטרף להאקתון שינוהל על ידי עמותה שבתוכה נמצאת גם אחותה של מיכל סלה וגורמים נוספים. נצטרף להאקתון וניתן גם חסות של המשרד כדי לסייע גם להם וגם לאנשי הדיגיטציה לפתח מענים נוספים וכמובן נחבור.
- אנו עושים מאמצים רחבים להרחיב את התפיסות ואת המקומות שאנחנו עושים עבודה ונשמח לקבל כל סיוע כל עזרה וכל רעיון נוסף שיגידו.
- **מיכל גרא-מרגליות, מנכ"לית שדולת הנשים** - כמו שאמרה איריס, אנחנו אחרי רצח שהוא מאוד מאוד קשה לכולנו. זה הרצח הרביעי מאז תחילת הסגר, היו גם שני ניסיונות רצח. הוא גם משקף את המחסור בשני מקומות מאוד ברורים. אחד זה העובדה שעלה הקמפיין של הרווחה למי אפשר לפנות וירד מהר מאוד. והוא לא היה בשפות בזמן שהוא עלה. יש כוונה להעלות אותו מחדש, אבל זה צורך מאוד אקוטי שלא קיבל עדיין מענה. הדבר השני הוא שסוגיית הטיפול בגברים אלימים לא מקבלת את הנפח שאמורה לקבל. זה הדבר שאפשר ללמוד מהרצח הנוכחי כדי לעשות שינוי דרמטי וזה משמעותי מאוד. לא מספיק להוציא את הנשים מהבית במקרה של אלימות. הסיפור של טיפול בגברים אלימים חייב להשתנות מהיסוד. זה עוד דבר שחשוב מאוד להגיד בהקשר של מה שראינו עכשיו.

- **יוליה איתן, ראש מנהל תעסוקת אוכלוסיות במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – במעבר חד לממד אחר של המצוקות והאתגרים שבפניהם אנחנו ניצבות בתקופה הזאת. נתבקשנו לדבר על סוגיית התעסוקה. במסגרת הפעילות שלנו בתקופה האחרונה אנחנו מקדישים לא מעט קשב לנושאים הרלוונטיים לתעסוקת נשים. כלל הנשים ובדגש על חד הוריות. אחת השיטות הבסיסיות שלנו היא עבודה על בסיס נתונים כדי לנתח ולהבין את המצב. במפגש הקודם דיברנו על כך שרואים הצפה של פונים לקבלת שירות גם בביטוח לאומי וגם בשירות התעסוקה. אבל באותה עת לא יכולנו לעמוד על המסרים המדויקים ולעבוד על ניתוח מספרים תומך מדיניות. בשלב הזה מרגישים יותר בנוח להתחיל לדבר על הסטטיסטיקה שיכולה להכווין גם את המאמצים שלנו בהקשר הזה. היום נציג בקצרה את הניתוח שלנו – מצבן של נשים בשוק העבודה לאור משבר הקורונה. ובהמשך נדבר על כיווני פעולה אפשריים כתהליך התמודדות. את החלק הראשון של הצגת הנתונים תוביל ד"ר שגית עזרי ויזל.

- **ד"ר שגית עזרי-ויזל, מנהלת המחקר באגף אסטרטגיה במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** - מבחינת שיעור האבטלה נכון לעכשיו, אמצע חודש אפריל. הוא משהו שלא ראינו כמותו בשנים האחרונות, עומד על כ-26%. אנחנו מקווים וצופים שלא נסיים את השנה עם שיעור אבטלה כל כך גבוה ובסך הכל זה יתייצב על סדר גודל שהוא פחות ממספר דו ספרתי לתקוותנו. על פי נתוני המתייצבים בשירות התעסוקה 1,100,000 דורשי עבודה, מתוכם 90% בערך בחלי"ת והיתר מפורטרים. יש מפורטרים ערב המשבר ומפורטרים שהצטרפו בעקבות המשבר הנוכחי. בנוסף לנתוני שירות התעסוקה אנחנו לא רואים את העצמאים שהמספר שלהם עומד על כ-170,000 נפגעים. מתוכם יש נשים לא מעטות בעלות עסקים קטנים שנפגעו. ויש את אלה שהיו אמורים להיכנס במהלך השנה בשל הגידול הטבעי שאמור להתקיים בכל שנה, מתוכם האוכלוסיות הפגיעות יותר בשוק העבודה – נשים, חרדים, ערבים. גידול נטו שהיה צפוי של עוד כ-60,000 מועסקים בשנה שגם הם ייכנסו לפול הלא מועסקים בסופו של דבר. מתוך המתייצבים מדברים על כ-55% נשים וזה גבוה יותר מהתמהיל הכללי. שהוא ערב המשבר בחלוקה די שוויונית בין נשים וגברים מבחינת המתייצבים בשירות התעסוקה. דבר שמוטה קצת יותר לכיוון של הנשים. שיעורי התעסוקה באופן כללי בחמש השנים האחרונות - רואים שחל שיפור משמעותי בתעסוקת נשים בכל המגזרים – חרדיות, יהודיות לא חרדיות, ערביות. אצל יהודיות לא חרדיות מדברים על כמעט סגירת הפער ביחס לגברים וזה כמובן עניין מאוד חיובי ואנחנו מבינים ומפחדים שכרגע לאור ההתפתחויות של המשבר הנוכחי הדבר הזה בעצם ילך לאיבוד – כל ההישג של העשור האחרון.

נושא התעסוקה על פי פילוח מגדרי ומגזרי – החלק של נשים בעיקר בולט בענף החינוך. ניתן לראות אצל נשים חרדיות – 40% מהן מועסקות בענף החינוך ונשים לא חרדיות 31%. ובאופן כללי 20% מהנשים בענף החינוך. הענף השני בסדר הגודל הוא ענף שירותי בריאות רווחה וסעד ששם יש שיעור של כ-18% ורואים שהייצוג של נשים בענפים האלה הוא מאוד בולט.

ספציפית למשבר הזה – בניתוח ענפי מי לא יכול לעבוד. מקדימה ואומרת שהניתוח מתייחס להיבט שהוא יותר ארוך טווח. אם יודעים שכיום בטווח הקצר יש יותר נשים באחוזי התייצבות בהשוואה לגברים. אנחנו מעריכים שזה לא יהיה כך בסוף המשבר. ברגע שהמגבלות יותרו וחלק מהאנשים יחזרו

לעבוד, השאלה היא אילו מהענפים לא יוכלו לחזור לעבוד מיד וייקח זמן – הערכה כשנה עד שנה וחצי עד שהענפים ממש יתאוששו. הענפים במשבר – ענף התיירות המונה מעל ל-22,000 עובדים, בו 51% נשים. שירותי אירוח ואוכל – מעל 164,000 מועסקים, 40% נשים. ענף בידור ופנאי – מעל 76,000 עובדים, 45% נשים. ומכירה קמעונאית – מעל 137,000 עובדים, 53% נשים.

Page | 3

באומדן שלנו אנו צופים תרחיש בינוני שמביא לסדר גודל של 400,000 מחפשי עבודה – אלה שלא יחזרו לשוק העבודה בתום המשבר פלוס 60,000 שאמורים להשתלב בתעסוקה, מתוכם יש לנו את הפילוח ליהודית ולערבים. בהסתכלות על האנשים שבמשבר, אנו מנסים לאמוד את שיעור החשיפה של הנשים בענפים במשבר לעומת גברים (כמה מועסקים בענפים במשבר מתוך סך המועסקים בקבוצה הזו). אצל יהודים לא חרדים – שיעור הנשים מעט גבוה יותר משיעור הגברים. 14% מסך אוכלוסיית הנשים מועסקות בענפים במשבר. לגבי נשים חרדיות ונשים ערביות – רואים דווקא ייצוג נמוך יותר בהשוואה לגברים בענפים הנמצאים בחשיפה מוגברת יותר למשבר.

נושא נוסף הוא הדומיננטיות של נשים בענפי חינוך, מנהל מקומי וציבורי. שם רואים היקפים גבוהים יותר של נשים. מצד אחד מבינים שבטווח הקצר והמידי נשים רבות נמצאות כרגע בחל"ת או בחופשה. וזה כמובן מציב אותן בפגיעות רבה יותר בהשוואה לגברים. מה גם שכרגע הילדים נמצאים בבתיים וכרגע מי שלוקח על עצמו את רוב הנטל זה אנחנו.

לפי הדו"ח של הממונה על השכר רואים ש-75% מהמועסקים במגזר הציבורי הן נשים. זה יכול להעיד על הגנה קצת יותר גדולה. אלא אם כן יהיו פיטורים מסיביים במגזר הציבורי. ומצד שני זה כמובן מציב את הנשים בפרמיות ושכר נמוך יותר בהשוואה לגברים, כפי שאנחנו יודעים.

מסקנות - המשבר פוגע מבחינה תעסוקתית בכל האוכלוסיות בחברה הישראלית, ובטווח הקצר והמידי אנחנו רואים שנשים פגיעות יותר מאחר ורבות מועסקות בענף החינוך ולכן נמצאות בבתיים. חשוב לציין שיש הרבה נשים שעובדות בחינוך והן לא מורות – כמו גנים פרטיים, שלא ידוע מה יקרה עם התמשכות המשבר. יש הרבה נשים שמועסקות בצהרונים, ברשתות של מרכזים קהילתיים. וכרגע לא יודעים ולא צופים מה יקרה איתן. אף אחד כרגע גם לא מדבר על זה.

אנו סבורים כי יש לתת תשומת לב מיוחדת לנשים צעירות שהן חסרות השכלה. שכרגע לא נמצאות בשלב של הכשרה כלשהי. הן היו הראשונות להיפלט מהתעסוקה, ולצערנו הרב יכול להיות שיהיו האחרונות להיכנס, בעיקר בענפים האלה.

יוליה איתן, ראש מנהל תעסוקת אוכלוסיות במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים – מצד אחד עושים את הניתוח המגדרי של שוק העבודה ומנסים לאמוד את ההשלכות שלו. מצד שני מבינים שיש אירוע רחב ממדים שיש לו השלכות על כלל האוכלוסייה, ומהניתוח של שגית אנחנו מבינות שיש נשים שנמצאות בסיטואציה שאינה חד משמעית. האתגרים: נשים נפגעו תעסוקתית, לפחות בטווח הקצר, נפגעו קשה יותר מהמשבר אך טרם ניתן לאמוד את הטווח הבינוני-ארוך, בהינתן חוסר הוודאות לגבי החזרה לעבודה סדירה. כן רואים שאוכלוסיות עניות וממסורות מסורתיות סובלות מפגיעה משמעותית יותר. קשור כמובן לחלוקה המגדרית בתפקידים בניהול הבית שהפך למרכזי בימים האחרונים, בדגש על תקופת הרמדאן. הסגירה של מערכת החינוך וחוסר הוודאות ועמימות בנוגע לשלבי היציאה משפיע מאוד בנוגע לזמינות של אנשים לעבודה רגילה ובהיקפים רגילים, גם כשמדובר על עבודה מהבית אנחנו מבינים שמדובר בקושי מאוד גדול. כמובן כשיש שני הורים חיוניים שעובדים או

כאשר שמדובר בהורים יחידניים יש פה קושי כפול ומכופל. לרוב בגלל שהכנסות הנשים הן עדיין ההכנסה המשנית במשק הבית, האימהות היו הראשונות גם לרדת לחלקיות משרה ולהצטמצם בשכר כדי לתת צורך לטיפול בילדים. יש דברים שקשורים במהירות גבוהה ובזמני טווח קצרים ולא יודעים לאמוד עדיין את החזרה לשוק העבודה בהכלת שני בני הזוג במשרה מלאה.

בשלב הזה כדי למקד את הקשב ולגבש כלים להתמודדות אנו ממליצים להקים צוות ייעודי לשילוב וקידום אוכלוסיות הנשים עם סל כלים משלימים למעסיקים, ואכיפת חוקי עבודה. שולחן משנה לשולחן הגדול שכולנו התכנסנו בו כיום. אנחנו חושבות שיש פה מקום לחשיבה מגוונת שתביא זוויות נוספות לתוך תהליכי העבודה הרגילים של הממשלה.

כשבעצם אנחנו מנתחות את אוכלוסיית הנשים – ברור לנו שמדובר בביטוי רחב מאוד. מטבע הדברים גודל האוכלוסייה והגיוון שבתוכה – אנחנו נדרשים לכלים מותאמים לאוכלוסיית הנשים; חד הוריות, ערביות, דרוזיות וצ'רקסיות, חרדיות, נשות רווחה, צעירות בסיכון, נשים עם מוגבלות. ברור לנו שלכל אחת מהאוכלוסיות הללו יש צורך בהתאמת הכלים הנדרשים עבורה. לאור המשבר יש צורך בחידודים ובהתאמות שיאפשרו את החזרה המיטבית והשיקום המהיר ביותר. לאורך זמן אנו חוששים שהאירוע הנוכחי מדגיש את השבריריות של מעמד ההורים הצעירים בשוק העבודה ועלול לעורר קשיים עתידיים מצד מעסיקים בבואם להעסיק או להחזיר עובדים. מטבע הדברים זה מייצר דינמיקה מורכבת גם מול המעסיק וגם מול הקולגות.

אוכלוסיית חד הוריות – צריך לקחת בחשבון שיש קושי כפול. באחת מההמלצות שלנו שנרצה לבחון יחד עם השותפים בשולחן, הפחתה דיסריגרד לעניין דמי אבטלה וקצבת מזונות. מבינים שנכון גם במשבר הזה, כבר ראינו את התופעה ורואים שלאורך זמן, מבנה הקצבאות מזמין עיוותים בשיקולים של נשים ביציאה לעבודה או בהכנסה נטו בסוף החודש. ולכן אנחנו חושבים שבמסגרת המשבר יש הזדמנות מצוינת לעשות תיקון מבני במבנה הקצבאות – לדידנו זו אחת הסוגיות שצריך לבחון בשולחן העגול הנוסף. וצריך לשתף גם את משרד האוצר ואת ביטוח לאומי. בשיח מול השטח מבינים שזה אחד מהחסמים המשמעותיים ביציאה של חד הוריות לשוק העבודה.

מענים קצרי טווח – יש צורך לגשר חזרה את עולם התעסוקה לנשים ואת הנשים לעולם התעסוקה. ותוך כדי ליצור תהליכים של הכוון וליווי תעסוקתי, יצירת קהילות תומכות מאוד חשוב בתקופה זו. להושיט יד, לייצר מנגנונים של 'מנטורינג', לייצר תהליכים של סיוע בתוך החברות ולייצר התקדמות, לייצר 'נט-וורק'. השוק הופך להיות שוק של המעסיקים, להם יש הרבה יותר כוח ויכולת לבחור בשלב הזה, וכל מי שנתפס כפגיע יותר מתקשה יותר להשתלב. ולכן זה הזמן להיות במעגלים שבהם מייצרים ערך מוסף ומסייעים להשתלב. היכולת של נשים בכירות לעודד המשך העסקה של נשים צעירות. יצירת קהילה משותפת במטרה להגדיל פריון של מי שמעוניינת להיות בתוך עולם העבודה. עם חלק מהכלים התנסינו בעבר ואנו יודעים שהם עובדים – ניסינו אותם בהצלחה רבה גם מול הנשים בחברה החרדית, נשים בחברה הערבית ולערב המשבר אנו חושבים שנכון להפנות אותם לאוכלוסייה הרחבה.

יש מקום לדבר על סיוע בתמריצים כלכליים, בשיתוף עם משרד האוצר. זה לא מסוג הדברים שאפשר לעשות בלי התגייסות כללית של הממשלה. אם בסופו של דבר התהליכים לא יתקצבו לא נוכל לקיים את רובם.

כמובן יש את התהליכים שהם יותר ארוכי טווח - נושא תקופה ההורות, חלוקת הנטל וחלוקת הזמן בין תנאי עבודה, והיכולת של נשים להיות לא מנותקות משוק העבודה.

מסגרות לגיל הרך- נדרשות פעולות כירורגיות המותאמות לצורך מתן מענה. בפן החיובי הקורונה הדגישה כמה כן מודלים של העסקה גמישה היא ישימה ולא תיאוריה על השקף. ואנחנו תקווה שהמודלים יאומצו ויהפכו להיות חלק מהגוף של מהמגזר העסקי ומעבודת הממשלה, יכול להקל מאוד על תעסוקה נשים אבל לא רק, זה יכול להוביל את כלל שוק העבודה למקום יותר טוב.

Page | 5

כיוונים אפשריים-מתוך מקרים טובים בין לאומיים, צריך לבחון היכן מתאימים למציאות הישראלית. אנו כן מודאגים מסוגיית השכר, אוכלוסייה שלמה שהוצאה לחל"ת אבל נדרשה לעבוד במהלך החל"ת מבלי שהמעסיק ישלם. המעסיק היום הרבה פחות מכבד זכויות עובדים ויש מקום לכלים רגולטורים פחות רכים מבעבר. כלים נוספים – הקמת שולחן נפרד לנושא התעסוקה. אנו סבורים שבתקופה הזו יש הרבה הזדמנויות לצד אתגרים ויש מקום לשילוב כוחות.

- **חדרה אלסנע, סידרה** – לגבי הנשים הבדואיות – האם יש התייחסות לנשים הבדואיות בתוך המיפוי. לצערי הכפרים הלא מוכרים לא נחשבו גם בתקופה של הקורונה. מי שצריך הרבה עזרה זה יותר חברת הנשים בכפרים הלא מוכרים שאין להן שום מענה שם. בנושא של תעסוקת נשים אשמח שנעבוד ביחד להוביל משרדי תעסוקת נשים בכפרים לפחות בכפרים המוכרים. שיקל על נשים במקום ללכת לישובים מוכרים. שיקל על הנשים מלהגיע לבאר שבע או לדימונה, כדי להקל כמה שאפשר על הנשים כדי לחפש עבודה.

- **יוליה איתן, ראש מנהל תעסוקת אוכלוסיות במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – כמדיניות המנהל, אנו מעניקים שירות לכל התושבים במדינה, כולל הישובים הלא מוכרים. כשמדברים על החברה הערבית זה כולל את כלל התושבים. וככל שתראי שנעמיק איתנו את הדיון על מצבן של הנשים הבדואיות אנחנו נודה, ולכן הצענו בשולחן משנה לשים דגש על השונות בין האוכלוסיות, מתוך מודעות לשונות בצרכים.

- **דנה ויינברג, נשים לגופן** – לא רוצה לקטוע את הרצף של התעסוקה אבל רציתי לדבר על נושא מכיוון אחר, צרכים מתוך עבודת שטח לגבי החצי שנה הקרובה. אנחנו עובדות בכל הארץ, בעברית ובערבית על קידום בריאות ומיניות בריאה ורווחה של נשים ונערות בטווח מאוד רחב של גילאים. כמו שהוזכר כאן ודובר עולים הרבה מאוד צרכים בנושאים של אלימות ואלימות מינית. בלי שום ספק יש צורך בשותפויות רחבות. גם בתחום של מיניות ובטיחות ברשת של נערות, אלו נושאים שמאוד מעסיקים אותנו. הנושא שאנחנו עובדות עליו בשנים האחרונות זה בריאות של נשים זקנות בזקנה. מדובר הרבה על זקנים ועל המצוקה שלהם. אבל מדובר הרבה פחות על הזווית המגדרית והצרכים הייחודיים של נשים זקנות. נשים בישראל חיות בממוצע יותר מגברים ובעקבות זה גם בודדות יותר, סוגיית הבידוד היא סופר משמעותית. אנחנו אמנם עושות סדרות בזום לנשים מבודדות, אך אנחנו לא מצליחות להגיע לנשים מבוגרות בכפרים מבודדים – רק טלפונית ולא דרך מחשב. באופן כללי נשים חולות יותר, יש חד משמעית שיעורי תחלואה בקרב נשים יותר מאשר בקרב גברים. הן בודדות יותר ועניות יותר. אנחנו חושבות שיש מקום ואנחנו רוצות לזמן שיח על מגדר וזקנה, שיח שהוא מאוד חסר בעינינו ומאוד משמעותי.

- **תמר שוורץ, רוח נשית** –אני שמחה ששמים כיעד מרכזי את נושא ביטוח לאומי. קודם כל עניין הדיסריגרד, כשאישה יוצאת לעבוד מקוזה לה קצבת המזונות שלה, שזה מצב שאנו נלחמות בו שנים. אנו מנסות לשכנע את הצורך בעידוד התעסוקה, שהמזונות יגיעו בנוסף לעבודה הרגילה שלה. הדבר הנוסף שנוסף עכשיו זה הסיפור של הכפל קצבאות עם האבטלה, שהאבטלה לא נחשבת מחליפת שכר, יש כפל קצבאות. כרגע הנשים שאנחנו עובדות איתן לצערי הרבה צריכות לבחור בין אבטלה או מזונות, מצב בלתי נסבל מבחינתנו.

Page | 6

- **אלה אלון, איתך מעכי** - נשמח מאוד לקחת חלק בצוות חשיבה ייעודי לנושא הזה. שני נושאים נוספים שרוצה להעלות – 1. הנושא של התמריצים שנותנים היום לעסקים – אני לא כל כך יודעת אם יש תכנית איך לתת אותם ומה התכנית. אבל אם כן חשוב מאוד להכניס לתוכן את ההיבט המגדרי, גם החזרת עובדים לעבודה וגם לפחות להתאים את העובדים שחוזרים לעובדים שהיו קודם. כי החשש שבהחזרה לעבודה תינתן עדיפות לאנשים שהם יותר פנויים ממשרות הוריות, במיוחד בתקופה הזאת, ובסוף לא יישאר מקום לאנשים שירצו לחזור לשוק העבודה. לכן חשוב לבדוק את נושא המענקים. 2. נושא נוסף זה הגנה על נשים מפני פיטורים. היום מישהי שאמורה לחזור לעבוד ולא יכולה בגלל המחויבויות ההוריות שלה. אז יש סיכוי מאוד סביר שהמעסיק ירצה לפטר אותה. וכאן אנחנו חושבים שצריך למצוא הגנות משפטיות שיחייבו את המעסיקים למצוא התאמה לעובדות בשוק התעסוקה. כן ליצור מניעה לא רק רכה אלא גם יותר משפטית למהלכים שפוגעים בנשים.

- **דינה חבלין-דהן, מנכ"לית מעון חירום לנשים ויו"ר פורום המקלטים** – מאוד שמחה על ההתייחסות הייחודית של יוליה למצוקה הגדולה של נשים חד הוריות, גם בהקשר של תעסוקה. אני רוצה לחבר את זה למצוקה של נשים שנמצאות כיום במקלטים או שיצאו לאחרונה מהמקלטים. נשים שעבדו במהלך השנות שלהם במקלט, התחילו כבר לעבוד וכבר לא עובדות עכשיו. נשים שנמצאות בתהליך של לקראת יציאה מהמקלט, לא עובדות. הן התקשו מאוד מאוד למצוא עבודה ולהתארגן ליציאה לעבודה מסודרת ליציאה מהמקלט. מה שייצור פקק בכניסה למקלטים. צריך לפתח תכנית סדורה שתסייע להן במצב החדש. ואני מציעה לקיים קבוצת חשיבה בעניין הזה, שתכלול נציגות ממשרד הרווחה, נציגות של מקלטים, ונציגות של ארגונים שמסייעים לנשים שיוצאות ממגוון רחב של היבטים, כולל היבטים כלכליים כמו בעצמי ורוח נשי. אני חושבת שהדבר הזה קריטי, יישום של תכנית כזו הוא קריטי, גם לרווחה של הנשים האלה, שאני מניחה שמאוד בקרוב ירצו לצאת מהמקלט אבל גם כדי שנוכל לפנות מקום במקלטים ולקלוט שם נשים חדשות שבוודאי יפנו לשם מאוד בקרוב.

- **יעל בליץ-זיסקין, קרן ידידות טורנטו** –יש אנשים שיצאו לחל"ת, קצבאות וכו' – אך יש עוד אוכלוסייה שכרגע לא נספרת בגרפים, שזה בעצם נשים חד הוריות שהמעסיקים שלהן כן עבדו בתקופת המשבר, בחודש וחצי האחרון. והן לא יכלו להגיע לעבודה בגלל שהן עם ילדים בבית. המעסיקים לא הסכימו להוציא לחל"ת, לא הסכימו לפטר אותן, ובגלל שהן לא רוצות לוותר על מקום העבודה שלהן הן לא עובדות ולא מתפטרות ולא שווה להן להתפטר כי זה ייקח 90 יום עד שיקבלו את דמי הפיטורין. הן נקלעו לשבי, לא מקבלות שום הכנסה. יש עשרות פניות. גם ממקצועות סיעוד, קופאיות וכו' שבעצם הן ללא הכנסה. וזו קבוצה מאוד גדולה, אני חושבת שצריך לתת מענק סיוע לנשים שרואים שהן לא בחל"ת ולא מפוטרות, ללא סטאטוס. לקראת פתיחת מערכות החינוך בצורה חלקית. הרבה נשים רוצות לעבוד אבל יוכלו רק ב%100 משרה שתאפשר להן מול המערכות חינוך. ואז כדי לפשט תהליכים ולא לייצר

מנגנונים חדשים. אם אפשר להשתמש בפלטפורמה קיימת – כמו סל גמיש של זרוע העבודה, או פלטפורמות אחרות שדרך נשים יוכלו לקבל את ההשלמה. אם ירצו לצאת לעבוד במשרה מלאה הן יצטרכו את התמיכה של צהרונים ובייביסיטרוקייטנות וכו'. השאלה אם יש מנגנון כלשהו שיוכל לסייע להם לנשים שכן רוצות לעבוד ויש להן אפשרות אבל המגבלה זה ילדים. שכן אנו מדברות על חד הוריות ואין בן זוג שיכול לעזור בחלק מהשעות.

- **מתן חמו, זרוע העבודה, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – מהבחינה הטכנית והאופרטיבית ההצעה שיעל הזכירה היא אפשרית בהחלט. אפשר לבצע הרחבות של סיוע באופן זמני במסגרת סל שעות גמיש. למי שלא מכירה – תכנית שתומכת בנשים חד הוריות שמתחילות ללמוד או מתחילות עבודה חדשה ומגדילות אחוזי משרה. אפשר להעניק שעות נוספות של בייביסיטר באמצעות המוקד הזה. תפעולית זה מאוד קל – העברנו הצעה כזאת.

- **נאילה עוואד, נשים נגד אלימות** – באותו הקשר שיעל שאלה, אבל לא בעניין של חד הוריות, אנחנו מדברות על נשים, בחברה ערבית שלרוב אלו שעובדות, יש את הבן זוג שהוא כן מחפש את העבודה שלו וחוזר לשגרה. ומצפים ממנה שתישאר בבית להיות עם הילדים. אבל מקום העבודה צריך אותה ואין את המסגרות, במיוחד שאנחנו יודעים מה שקורה בחברה הערבית, היום יש וויכוח האם להחזיר את המסגרות. מה ניתן לעשות? יש את המענקים של החד הוריות אבל מה קורה עם נשים שאינן חד הוריות אבל מצופה מהן שהן אלה שיחזיקו את הילדים ומצד שני מקום העבודה צריך אותן. יש מצב שבו לאף אחד מאיתנו אין את התשובות, הילדים בבתיים, והנשים הן אלו שמשלמות מחיר שלא יכולות לצאת לעבודה. אם בארגוני החברה האזרחית או אם במשק.

- **יוליה איתן, ראש מנהל תעסוקת אוכלוסיות במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – גם בחברה בה נשים עבדו באופן רגיל רואים נסיגה ואת החזרה לעבודות הבית. סוגיה רחבה וחד משמעית מזהים פגיעה משמעותית בהרבה מאוד מההישגים של התנהלות תקינה בחברה בעניין חלוקה מגדרית של תפקידים. בנקודה הזאת אפשר רק להגיד שאנחנו גם מזהים את זה ושותפים לדאגה, מבחינתנו המפתח לחזרה לנורמליות של שוק העבודה היא פתיחת המסגרות לילדים קטנים והגיל הרך לתפקוד מלא. המסגרות של התמי"ת חזרו לתפקד בשלב מאוד מוקדם, לפחות בחלקיות, בשביל ילדי ההורים החיוניים. יש הרבה סוגיות של איך לעשות את זה נכון: חששות להדבקה, סוגיית התשלום והעלויות הנוספות שנגזרות מקיומן של קבוצות קטנות. יש על זה דיון תקציבי ביננו לבי משרד האוצר והוא טרם מוצה. טרם יש הבהרות בעניין. וחלק מהחזרה לשגרה ערוכה בנכונות לפצות את המפעילים של המסגרות הפרטיות על התקופה שעברה, וגם שם עדיין לא התקבלו החלטות מקרו כלכליות. זה לא נמצא בארגז הכלים שלנו כמשרד העבודה בהקשר הזה.

בעניין החד הוריות - יעל את צודקת שיש מקרי קצה ויש 'תרופות' לטווח קצר. יש מה שנדרש עכשיו כפלסטר ויש תרופות ארוכות הטווח. בטווח הקצר ברור לנו שכלי של סל גמיש ניתן להרחיב אותו ולעשות לו התאמות, אנחנו יודעים לעשות זאת מבחינה משפטית אבל לא יודעים לעשות את זה בלי תקציב. אני מרגישה בנוח לדבר על זה, ארגז הכלים שמשרד העבודה והרווחה יכול להעמיד לנושא הוא לא חסר. השאלה היא מה העומק והגודל שלו, כיוון והמצוקה הופכת לגדולה ומשמעותית יש צורך בתגבור. אנחנו מחכים להרכבת הממשלה, אנחנו בשנת 2020 בלי תקציב, אנחנו במקום שבו טרם היו

דיוני תקציב וסדרי עדיפויות תקציביים ודרישות תקציביות. ופה יש גם הרבה מקום של אמירה פומבית – מי שמזהה צרכים וחושב שנכון לקדם אותם גם בסדר יום הציבורי ולא רק הממשלתי.

יש גם נשים שבתקופה הזו קיבלו הזדמנות לחזק את המיומנויות שלהן, ונמצאות בקצה העליון של היכולות. אנחנו רואים לא מעט נשים שמתפנות כעת לחזק את עצמן סביב מיומנויות וכישורים. תכנית שאנו מנהלים שנקראת SHECODES במיזם משותף לעניין כניסה של יותר ויותר נשים לעניין התכנות בכל הגילאים, פתחה שלושה מחזורים עם היקף גדול. כך שאנחנו גם רואים את ההתפלגות בצרכים של הנשים – גם הקצה העליון זקוק לסיוע. אגב, גם ענף ההייטק מתכווץ בתקופה הזו.

ד"ר הילה טל-אביטן, ראש תחום בכירה חברה ושירותים חברתיים, רה"מ – בהמשך להצעה של יוליה, להקמת צוות משנה ייעודי לתעסוקה, כמובן שאנחנו מאוד נשמח. גם מיכל וגם איריס וגם אני חושבות שהדבר מאוד חשוב. ואני רוצה להגיד שאנחנו גם כמשרד ראש הממשלה וגם שדולת הנשים וגם איריס ממשרד הרווחה, כולנו מחויבות ללוות את הצוות חצי שנה מעכשיו לפחות. כי אנחנו מבינות שאנחנו נכנסות לתקופה שהיא לא תהיה תקופה של נורמליות וחזרה לשגרה. יהיו השלכות מתמשכות למשבר הזה. תעסוקה זה נושא כמובן שעלה מאוד ומאוד ברורה הרלוונטיות שלו. עלו גם נושא האלימות במשפחה – שמשרד הרווחה התחיל לראות את הנתונים של העלייה בדברים האלה. דברים שעלו פה מהארגונים בשני המפגשים האחרונים. אנחנו מבינות שהולכים להיות המון צרכים שהם לא רק לעכשיו. ואנחנו רוצות להזמין את השולחן לדבר על צרכים בוערים עכשוויים. וגם להתכוון למה שהולך לקרות בחצי שנה הקרובה ולא רק בשבוע הקרוב.

רוצות גם להזמין אתכן לכן להתחיל להציע מדדים, כדאי שהשולחן ייצר בנצימארק של מדדים שיכולים לתת תמונה מגדרית של מצב נשים בעקבות המשבר, זה יכול להיות מדדים על אבטלה של נשים, וזה יכול להיות מדדים על אלימות במשפחה או אלימות מינית או כל סוגי מדדים שתראו לנכון. כשהמטרה היא לייצר כלי שיעזור לנו לראות את התמונה בשלמותה ולהתחיל לדבר על רמת מדיניות לתקופה הקרובה – ומה אנחנו רואות שקורה עם נשים ואיך משבר הקורונה השפיע ומשפיע. ולעקוב אחרי זה. למשל אחת לחודש – כי אנחנו גם מבינות שאנחנו מדברות על נתונים שהרבה פעמים קשה לדלות אותם אז לא רוצות להעמיס יותר על הגופים, רוצות לעשות עדכון אחת לחודש לבדוק מה מצב הנשים ולראות מגמות. יועיל לכולנו, גם לארגונים וגם לממשלה, ככל שנוכל לעבוד יותר עם נתונים. אז אנחנו מזמינות אתכן לשלוח לנו הצעות למדדים כאלה. הם כולם יהיו מדדים שבמהותם הם מנהליים, לא שמחייבים לבנות שאלון או להכין סקר. אלא לדוגמה מדדים כמו שהפצנו במפת הצרכים, מספר הנשים שקיבלו מענק עצמאים לעומת גברים. נתונים מנהליים שאפשר לאסוף אותם בצורה שהיא סבירה. רוצות להתקדם במקום הזה.

במשרד ראש הממשלה יש עוד חמישה שולחנות עגולים. בנושא קשישים, מוגבלויות ועוד. ואנחנו ננסה לייצר כלים תכנוניים כאגף שבאמת יעזרו ולאפשר אחידות בין השולחנות. מתן תמונה חברתית ושכל השולחנות ידברו זה עם זה ונוכל להציג תמונה קוהרנטית.

אפשר לשלוח את המדדים אלי, אנחנו נבחר מעט מדדים יחסית, לא נוכל להכליל עשרות מדדים. ננסה לייצר משהו יחסית מייצג על כל תחום. כן נייצר בנצימארק וכלי כלשהו שאומר את הכיוונים הכלליים. מבחינתנו כמשרד רה"מ יש אמירה ומחויבות להשקיע משאבים בחצי שנה הקרובה בשולחן הזה כי מייחסים לו חשיבות מאוד גדולה ורואים ערך מאוד גדול בשיתוף הבין מגזרי. וגם בשיתוף הפנים

ממשלתי, הרבה גורמים ממשלתיים יושבים פה, אנחנו מנהלים שיחות גם מחוץ לזום ומנסים לייצר פתרונות. מודה למיכל ולאיריס על המוכנות להשקיע את המשאבים בחצי שנה הקרובה, כי זה דורש הרבה עבודה. ומודה ליוליה על הנכונות להקים צוות משנה, זה לא מובן מאליו. היה הכי קל להביא תכנית מקצועית אבל הנכונות ורצון לנהל שיח בין מגזרי ומשתף וללמוד מכל הקולות.

אני מגיעה מזום אחר שעסק בהקלה על עמותות. אם תרצו אשמח לעדכן את מי שרוצה. הצלחנו להכניס את העמותות לתוך הקרן של העסקים, שכעת מותאמת כולה לעמותות. ההגשה תהיה החל מאמצע מאי ואין תקרה ויש כל מיני מגבלות, מי שתמצא הרחבה אשמח לענות לה. בימים אלה עמלים על מענה נוסף לעמותות שלא יוכלו לקבל מענה מהקרן של מס רכוש בגלל מגבלות כאלה ואחרות. אתן מוזמנות לנצל את ההכרות שלנו ולשאול שאלות.

- **גלי עציון, נעמ"ת** – אני מעוניינת להסב את תשומת הלב לעוד קבוצה שלא כל כך עלתה פה. נשים מגיל 62 ומעלה. שזה מתחלק לשני חלקים – 62-67 ו-67 ומעלה. קודם כל זו אוכלוסייה שיהיה לה מאוד קשה לחזור לשוב העבודה, כיוון והתו הסגול מדבר על לא להחזיר עובדים מגיל 65 ומעלה. הרבה מהנשים חיות מקצבת זקנה ועוד קצת עבודה. הן גם סובלות מאותה בעיה של כפל גמלאות, הן יכולות לבחור בין 62-67 בין קצבת אבטלה או קצבת זקנה. וזו בעיה מאוד קשה, זו קבוצה מאוד חלשה וגם העתיד שלה לא צופה מאוד טוב כרגע כי זו הקבוצה המוגדרת בסיכון, כל עוד אין מיפוי למצב רפואי ספציפי. אלה שמגיל 67 ומעלה העובדות מצורך, קיבלו את המענק החד פעמי וזהו. קבוצה שאין לה מענה, אין התייחסות ואין אופק. הסיכוי הוא שהיא תהיה האחרונה שחוזרת לשוק העבודה.

- **מיכל גרא-מרגליות, מנכ"לית שדולת הנשים** – אני רוצה להתייחס לסיפור של תעסוקה. האחד מיקרו והאחר מקרו. צריך להגיד שמשרד העבודה משנת 2008 יש לו תמיכה של ייעוץ משפטי בחינם לעובדים ועובדות. התמיכה הזו נעצרה בשנת 2020, כרגע באופן זמני אבל זה פשוט דבר מדהים שאין תמיכה דווקא בתקופה המשוגעת הזאת לנשים שזקוקות לייעוץ בדיני עבודה. ואני חושבת שהמשרד חייב לתת את דעתו על זה. גילוי נאות, אנחנו נהנות מהתמיכה הזאת. הדבר השני הוא ברמת מקרו של תעסוקה – גם בתוך ההחלטה 2030 יש התייחסות לנשים בסופו של דבר כולל התייחסות לפערי שכר מגדריים. אני מאוד תומכת ונעשה כל מה שאנחנו יכולות כדי לאפשר לדבר להצליח. צריך להביא תכנית לאומית ספציפית לסיפור של תעסוקת נשים, גם ברמת שיעור התעסוקה, גם ברמת איכות התעסוקה, גם בהתייחסות למגזרים שונים שעלו פה בכל מיני זוויות, ועם האמירה הזאת אני אעבור לדו"ח כי זה בדיוק מתקשר.

מבחינתנו הסיפור של קידום שוויון מגדרי הוא לא רק הדבר הנכון ערכית אלא בגלל שמדובר במנוע צמיחה מאוד מאוד משמעותי. היום כל ההוצאות של המיליארדים בתכנית הקורונה – מדובר בקופסא, זה לא חלק מתקציב המדינה. מה יש בתוך הקבוצה ואת מי הכסף משרת היא שאלה מאוד משמעותית. נקודת המוצא היא שקידום שוויון מגדרי הוא דבר מועיל, גם ברמה כלכלית. וששויון מגדרי זה חלק מהפתרון. וזה דבר שהוא שינוי של תפיסה. הלכנו אחורה והסתכלנו על המשבר של 2008, למשברים בריאותיים אחרים. ומה שראינו שם זה שהייתה מעט מאוד הסתכלות על היבטים מגדריים. גם בניגול משברים בעולם ובוודאי גם כאן בארץ. בהסתכלות על תוצאות המשברים, במקום כמו איטליה – בחנו בשנת 2017 וראו את הפגיעה בתעסוקת נשים ביחס למשבר של 2008. אם לא נטפל באופן ייעודי

בהשלכות של המשבר הנוכחי על תעסוקת נשים באופן כללי, נהיה בצרות צרורות. הדבר יכול להיות איתנו במשך תקופה מאוד ארוכה. הסתכלנו אחורה על ההמלצות שהיו אז והבאנו את ההמלצות העדכניות עכשיו – של דברים שנעשו בעולם, וחלק עיקרי מהדו"ח זה המלצות מדיניות, יחסית ברזולוציה גבוהה. המלצות שהן לא כל ההמלצות של מה שהמדינה צריכה לעשות ביחד לקידום שוויון מגדרי, הן כן מתייחסות באופן ספציפי למשבר וגם ליום שאחרי. ריכזנו את הדברים לדוח כדי שנוכל להשתמש בהם.

- **ד"ר שגית עזרי-ויזל, מנהלת המחקר באגף אסטרטגיה במשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** התייחסות לעניין אחר, לא בנושא בהכרח של תעסוקה אבל כן בנושא של השכלה-אקדמיה. אני מדברת בכובע הנשי שלי כמרצה באקדמיה, במכללת ספיר. יש לנו נשים רבות שנמצאות בהשכלה, לא בהכרח נשים צעירות, נשים עם משפחות שמגיעות לתארים מתקדמים יותר. אנחנו רואים מצוקה מאוד קשה, מתקבלות המון פניות מנשים, כי ככל שהמצב הוא כרגע, צריך ללמוד במערכת מקוונת דרך הזום כמו הילדים שלהן ומתקשות לעשות את זה. זה באופן כללי לנשים. וככל שהמצב הוא כזה. השאלה מה תהיה גם מבחינת רישום ונגישות לשנה הבאה לנשים באקדמיה – ובפרט לדבר גם על נשים בדואיות בדרום. גם תשתיתית זה בלתי אפשרי וגם מבחינה אובייקטיבית שהן נמצאות עם הילדים בבית ואין להן פניות ללמוד.

- **אדיר שור, מנהל תחום טיפול ושיקום אנשים ממעגל הזנות, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים** – הסל הגמיש שעבדנו עליו, מענה מתוך החלטת הממשלה, עבדנו עליו גם בשבועות שלפני הקורונה. ממש לפני כשבועיים אושר סופית מאגף תקציבים להפעלתו. התצורה שבחרנו לעשות את זה במסגרות נשים – תל אביב, חיפה ובאר שבע. במטרה שהסל ייתן מענה לכל הנשים במעגל הזנות במחוז עצמו. לאו דווקא לנשים בתוך המסגרת עצמה אלא לכל אישה שמלווה על ידי עמותה מוכרת ומסגרות אחרות שאותן נשים מוכרות ממעגל הזנות יוכלו לקבל את המענה הזה שיכול להיות מענה אם לדיר, סלי מזון, לימודים, רפואה. יש רשימה שלמה של מענים. אנחנו בשלב שכל רשות צריכה להבין את המנגנון איך בפועל יעבור התקציב מהמסגרת לאותה אישה. וכמובן כל המעקב והפיקוח ובקרה שלנו כמשרד, במטה. רוצים שממש בזמן הקרוב אחרי שנבדוק שכל רשות עשתה את ההסדרים שלה מול המסגרת, נקבל אור ירוק שנשים מכל המחוזות יוכלו לפנות אליהם. ניסינו לעשות את הנושא הזה פשוט ככל שניתן, כל אישה שמוכרת על ידי המסגרות שלנו או עמותות המלוות נשים. הנשים יוכלו לפנות דרכן למסגרות. אישה שזקוקה לעזרה אומרת למסגרת מה הצורך שלה ובמסגרת וועדה שהיא גם הנציגה של המסגרת של הרשות, ושל המחוז – יישבו פעם בשבועיים וידונו בכל הפניות שנעשו. לכל סוג של מענה יש רף מסוים, עד תקציב מסוים שאפשר לקבל ממנו סוג של מענה. וגם רף פרטי של כל אישה. הם מרכזים את כל הפניות, מאשרים את המקרים הדחופים יותר, בהתאם לגובה הסכום, ואנחנו בתור מטה מבקשים שישלחו לנו דרך הפיקוח פעם בשלושה חודשים ריכוז של הפניות – מה הפניה, שם ותעודת זהות. המטרה הייתה להימנע מלעשות זאת דרך הרשויות המקומיות כי נשים רבות נרתעות מלפנות לרווחה מחשש בפתיחת תיק.

- **נילי גורין, תנועת אחותי (צ'אט)** – מספר שאלות לגבי דבריו של אדיר. לגבי הסל הגמיש - בכמה כסף מדובר לכמה נשים? מה עם נשים שאינן מוכרות לרווחה ואינן מעוניינות במסגרות שיקום? רוב הנשים

בזנות לא מוכרות לרווחה ולא מעוניינות בשיקום אך זקוקות באופן קריטי לסיוע. הדרישה לרישום עם ת.ז. תרתיע נשים רבות מלפנות לקבלת הסיוע. האם העמותות שאתם בקשר איתן כוללות את ארגמן? אפשר למצוא פתרון שלא כולל מסירת ת.ז.? מה לגבי חסרות מעמד ומהגרות עובדות מין שאין להן ת.ז.?

אדיר שור, מנהל תחום טיפול ושיקום אנשים ממעגל הזנות, משרד העבודה, הרווחה והשירותים

Page | 11

החברתיים - לגבי הסל הגמיש – תמחרנו על פי נקודות זכות. נקודת זכות שווה ל218 ש"ח. חישבנו את זה שתי נקודות זכות כפול מספר הנשים שבמסגרת. כאשר המטרה היא לאפשר מענה לכל אותן נשים שלא מוכרות ברווחה אלא כן על ידי עמותות שמלוות יוצאות ממעגל הזנות. אחד הרווחים המשניים שרוצים להרוויח מהסל גמיש – אפשר לחשוף ככה את הנשים לאפשרויות השיקום, מהם המענים שאפשר לתת וכך להגיע לסיוע בעוד אפיקים. לגבי החשש מהבאת מספר תעודת זהות – חשוב לציין שהבאת המספר הוא לא למטרת פתיחת תיק ברווחה, זה לא מגיע למקומות אחרים ורישום לתעודת זהות נשאר במעגל סגור. המידע לא אמור להיות מופץ לשום גורם אחר חוץ מגורמי משרד מצומצמים. קשר עם ארגמן – מכירים אותו מסייעים לנשים הרשומות בו. לגבי חסרות מעמד ומהגרות – לא יכול לתת מענה כעת, צריך לבחון זאת. המענים של משרד הרווחה הן רק לנשים תושבות המדינה.

איריס פלורנטין, סמנכ"לית בכירה, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים - רוצה להתייחס לחצי השני של השאלה, נשים חסרות מעמד מקבלות מספר. לכל אישה חסרת מעמד ולילדיה סוג של תעודת זהות משרדית. כך שזה לא גורם שמונע לקבל שירות במקום שאפשר. מה גם שלכל אישה כזאת ולילדיה, לכל הילדים יש סוג של תעודת זהות משמרד הפנים, זה לא גורם שמפריע. נבחן זאת.

רלה מזלי, האקדח על שולחן המטבח - מתחילת השנה הזאת נרצחו כבר שבע נשים, וארבע מהן נורו למוות בכלי ירייה. מתוך הארבע האלה שתיים נורו בכלי ירייה מורשים ברישיון. ההחלטה האחרונה שקיבלנו מנילי מדאיגה, עוסקת בהארכה אוטומטית לרישיונות להרבה מאוד דברים, ביניהם כלי ירייה. כאשר כשמסתכלים על הקיץ האחרון, שבו אמנם לא מדובר באישה אבל אופיר חסדאי נרצח בכלי ירייה ברישיון שכנראה הרישיון הוארך באופן לא בדיוק עם בקרה מדויקת אלא באופן שנקרא אוטומטי. מאוד מסוכן. לכן חושבת שצריך לשקול החרגה של כלי ירייה במיוחד בתקופה הזאת. כלי רכב למשל המשיכו לעשות טסטים, אז זה אפשרי.

נילי פינקלשטיין, משרד המשפטים – מדובר בתזכיר חוק שעוד לא עבר, וכן היו נושאים שהוחרגו, אעביר את האמירה שלך ואת מוזמנת גם לפנות בצורה יותר מסודרת.

אלה בר-דוד, זרוע התעסוקה, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים (צ'אט) - גופים שמעוניינים לקחת חלק בשולחן תעסוקת נשים מוזמנים לפנות אליי. אלה בר דוד 0506240648

איריס פלורנטין, סמנכ"לית בכירה, משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים - מברכת את העומק ואת היכולת לדבר. מכל פגישה מרגישה ויודעת שהדברים שעולים פה והיכולת לעשות שיח משותף מרחיב לנו את היכולת לבנות מדיניות, לפתח שירותים ולהציב מולנו אתגרים חדשים. ואני שמחה שעושים את זה ככה וגם יכולה להגיד באופן אישי שהחשיפה שלי כאן לעוד אנשים מאפשרת לנו לפתוח גם שולחנות נוספים עם החברה האזרחית. שמחה לומר שיש כבר שני תתי שולחנות לשולחן הזה – האחד בנושא דיגיטציה שמתחיל את דרכו בשבוע הבא. תת שולחן שני בנושא תעסוקה שיוצא לדרך. ותת שולחן שלישי – עלה רעיון לפתוח מקלט חירום לנשים נוסח אייר BNB כמו באירופה, ניסינו להרים נייר עמדה של הצוות אבל לא צלח. פתוח לדיון והתכנסויות אחרי זה. ההסתכלות על היום

שאחרי- בקבלת שתי החלטות: על איזה אוכלוסיות מדברים. להחליט מה הרשימות של הנושאים שקשורים לנשים שאנחנו רוצים להתחיל לדבר עליהן. ולכל נושא את מי אנחנו משתפים כדי לעשות זאת איתנו. וגם – איך תיראה אוכלוסיית היעד בכל תחום, מה סוג המענים העיקריים, איך הם יראו ואיך נצטרך לעצב אחרת את מה שקורה היום עם ראייה של נשים.

Page | 12 - **מיכל גרא-מרגליות, שדלת הנשים** – הדינמיקה בשולחן זה שאנחנו כחברה האזרחית מציפות שאלות רעיונות ומחשבות וזה לא מפתיע שזאת הדינמיקה. אני כן מפצירה בכן אם יש דברים שאתן יכולות להשתמש בנו כפלטפורמה, אז תעשו את זה.

סיכמה: יעל גרינפלד, רה"מ